

عنوان مقاله:

بررسی حق تصحیح رسانه ای در حقوق ایران و اسناد بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای ارتباطی، دوره 19، شماره 70 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

علی مراد حیدری - دکترای حقوق جزا و جرم شناسی، استادیار دانشگاه حضرت معصومه (س) و پژوهشگر پژوهشکده باقرالعلوم (ع)، قم

خلاصه مقاله:

هدف از مقاله حاضر که به شیوه اسنادی صورت گرفته، بررسی سازوکارهای ملی و بین المللی اعمال حق تصحیح و مشخص کردن برخی از ایرادها و نقدهای وارد شده به آنهاست. حق پاسخ و تصحیح اخبار و گزارش ها و مطالب نادرستی که از سوی مطبوعات و رسانه های پخش (رادیو و تلویزیون) انتشار می یابد و به حیثیت و اعتبار اشخاص حقیقی و حقوقی لطمه وارد می کند، در ایران نیز مانند سایر کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته و قوانینی برای تحقق آن به تصویب رسیده است که با وجود مشکلات متعدد، گامی مثبت در جهت حمایت از حقوق مخاطبان و روشی مناسب برای دفاع از حیثیت و شرافت افراد تلقی می شود. اما سازوکارهای بین المللی حق تصحیح بویژه سازوکار ارسال اطلاعیه که در کنوانسیون بین المللی حق تصحیح پیش بینی شده ناکارآمد و فاقد ضمانت اجرایی لازم است. از این رو، تصویب مقررات جهانی کارآمدتر برای اعمال حق تصحیح مانند نوعی سازوکار کنترل بین المللی، بر اساس اصل الزام دولت ها به اعلان و انتشار تخلفات امری ضروری است.

کلمات کلیدی:

رسانه های پخش، مطبوعات، حق تصحیح، حق پاسخ، احقاق حق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016656>

